

---

bRihatpArAsharahorAshAstramh 81-90

——
बृहत्पाराशरहोराशास्त्रम् ८१-९०

——
Document Information

Text title : bRihatpArAsharahorAshAstram.h 81-90

File name : par8190.itx

Category : jyotisha, sociology_astrology, bRihatpArAshara

Location : doc_z_misc_sociology_astrology

Transliterated by : Ahto Jarve ajarve at fms30.cca.rockwell.com

Proofread by : Ahto Jarve ajarve at fms30.cca.rockwell.com

Latest update : November 1, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

यस्य मिथः समाऽऽढः पादाङ्गुल्यो भवन्ति छि ।
 भङ्गुनपि पतीन् छित्वा परप्रेष्या य सा भवेत् ॥ ११ ॥
 यस्या पथि यलन्त्याश्च रजो भूमेः समुच्छलेत् ।
 सा पांसुली बह्वेत्रारी कुलत्रयविधातिनी ॥ १२ ॥
 यस्याः कनिष्ठिका भूमिं गच्छन्त्या न परिस्पृशेत् ।
 सा छि पूर्वपतिं उत्वा द्वितीयं कुरुते पतिम् ॥ १३ ॥
 मध्यमाऽनामिका यापि यस्या भूमिं न संस्पृशेत् ।
 पतिङ्गीना य सा नारी विज्ञेया द्विजसत्तम ॥ १४ ॥
 प्रदेशिनी भवेद्यस्या अंगुष्ठाऽव्यतिरेकिणी ।
 कन्यैव दूषिता सा स्यात् कुलटा य तदग्रतः ॥ १५ ॥
 उन्नतं पादपृष्ठं येत् तदा राज्ञी भवेद्भ्रुवम् ।
 अस्वेदमशिराढ्यञ्च मांसलं मसृष्टं मृदु ॥ १६ ॥
 अन्यथा धनङ्गीना य शिरालं येत्तदाऽध्वगा ।
 रोमाढ्यं येद् भवेद्दासी निर्मासं यद्दुर्भाग ॥ १७ ॥
 सुभगा समपाष्णिः स्त्री पृथुपाष्णिश्च दुर्भाग ।
 कुलटोन्नतपाष्णिश्च दीर्घपाष्णिश्च दुःभिता ॥ १८ ॥
 अरोमे य समे स्निग्धे यस्या जंघ सुवर्तुले ।
 विसिरे य सुरभ्ये सा राजपत्नी भवेद्भ्रुवम् ॥ १९ ॥
 वर्तुलं मांसलं स्निग्धं जनुयुग्मं शुभप्रदम् ।
 निर्मासं स्वैर्याश्रिण्या निर्धनायाश्च विश्वथम् ॥ २० ॥
 धनौ करिकराकारौ वर्तुलौ मृदुलौ शुभौ ।
 यस्या ऊरु शिराङ्गीनौ सा राज्ञी भवति भ्रुवम् ॥ २१ ॥
 शिपिटौ रोमशौ यस्या विधवा दुर्भाग य सा ।
 यतुर्भिर्विशतियुतैरंगुलैश्च समा कटिः ।
 समुन्नतनितम्बाढ्या प्रशस्ता स्यात् मृगीदृशाम् ॥ २२ ॥
 विनता शिपटा दीर्घा निर्मासा संकटा कटिः ।
 दुस्वा रोमैः समायुक्ता दुःभवैधव्यसूचिका ॥ २३ ॥
 नतिम्बः शुभदः स्त्रीणामुन्नतो मांसलः पृथुः ।

सुसूक्ष्मरोमे नारीणां पुष्टे स्निग्धे शुभप्रदे ।
कक्षे शिराले गम्भीरे न शुभे स्वेदमेदुरे ॥ ३८ ॥
गूढास्थी कोमलग्रन्थी विशिरो य बिरोमकौ ।
सरलौ सुवर्तुलौ यैव भुजौ शस्तौ मृगीदृशाम् ॥ ३९ ॥
निर्मांसौ स्थूलरोमाणौ दुस्वौ यैव शिराततौ ।
वक्रौ भुजौ य नारीणां क्लेशाय परिकीर्तितौ ॥ ४० ॥
सरोजमुकुलाकारो करांगुष्ठौ मृगीदृशाम् ।
सर्वसौभ्यप्रदौ प्रोक्तौ कृशौ वक्रौ य दुःखदौ ॥ ४१ ॥
स्त्रीणां करतलं रक्तं मध्योन्नतमरन्ध्रकम् ।
मृदुलं यात्परेभाढ्यं ज्ञेयं सर्वसुभप्रदम् ॥ ४२ ॥
विधवा बहुरेण्णै रेभाडीनेन निर्धने ।
भिक्षुका य शिरोढ्येन नारी करतलेन हि ॥ ४३ ॥
पाणिपृष्ठं शुभं स्त्रीणां पुष्टं मृदुविरोमकम् ।
शिरालं रोमशं निम्नां दुष्पदारिद्र्यसूचकम् ॥ ४४ ॥
यस्याः करतले रेभा व्यक्ता रक्ता य वर्तुला ।
स्निग्धा पूर्णा य गम्भीरा सा सर्वसुभभागिनी ॥ ४५ ॥
मत्स्येन सुभगा ज्ञेया स्वस्तिकेन धनान्विता ।
राजपत्नी सरोजेन जननी पृथिवीपतेः ॥ ४६ ॥
सार्वभौमप्रिया पाणौ नद्यावर्ते प्रदक्षिणे ।
शङ्खातपत्रकमठैर्भूपस्य जननी भवेत् ॥ ४७ ॥
रेभा तुलाकृतिः पाणौ यस्याः सा हि भण्डिग्वधूः ।
गजवाञ्जिवृषाभा वा करे वामे मृगीदृशः ॥ ४८ ॥
रेभा प्रसादवजाभा सूते तीर्थकरं सुतम् ।
कृषीवलस्य पत्नी स्याच्छकटेन युगेन वा ॥ ४९ ॥
यामराङ्गुश्यापैश्च राजपत्नी पतिप्रता ।
त्रिशूलाऽसिगदाशक्तिदुन्दुभ्याकृतिरेभया ॥ ५० ॥
अङ्गुष्ठमूलाग्निर्गत्या रेभा याति कनिष्ठिकाम् ।
सा नारि पतिहन्त्री स्याद् दूरतस्तां परित्यजेत् ॥ ५१ ॥

काकमाण्डूकजम्बूकवृकवृश्चिकभोगिनः ।
 रासभोष्ट्रविडालाभा रेभा दृग्भप्रदाः स्त्रियाः ॥ ५२ ॥
 मृदुलाश्च सुपर्वाणो दीर्घा वृत्ताः क्मात् कृशाः ।
 अरोमकाः शुभाः स्त्रीणामङ्गुल्यः परिकीर्तिताः ॥ ५३ ॥
 अतिद्वस्वाः कृशा वक्त्रा विरला रोमसंयुताः ।
 बद्धुपर्वयुता वाऽपि पर्वलीनाश्च दृग्भदाः ॥ ५४ ॥
 रक्तवर्णा नभास्तुङ्गा सशिभाश्च शुभप्रदाः ।
 निम्ना विवर्णा पीता वा पुष्पिता दृग्भदायकाः ॥ ५५ ॥
 अन्तर्निमग्नवंशास्थि पृष्ठे स्थान्मांसलं शुभम् ।
 सशिरं रोमयुक्तं वा वक्त्रं याऽशुभदायकम् ॥ ५६ ॥
 स्त्रीणां कण्ठस्थिरेभाङ्गुस्तव्यक्तास्थिश्च वर्तुलः ।
 मांसलो मृदुलैश्चैव प्रशस्तकलदायकाः ॥ ५७ ॥
 स्थूलग्रीवः य विधवा वक्त्रग्रीव य किङ्करी ।
 बन्ध्या य चिपिटग्रीवा लघुग्रीवा य निःसुता ॥ ५८ ॥
 श्रेष्ठा कृकाटिका ऋज्वी समांसा य समुन्नता ।
 शुष्का शिराला रोमाढ्या विशाला कुटिलाऽसुभा ॥ ५९ ॥
 अरुणं मृदुलं पुष्टं प्रशस्तं त्रिबुक्त्रं स्त्रियाः ।
 आयतं रोमशं स्थूलं द्विधाभक्तमशोभनम् ॥ ६० ॥
 कपोलावुन्नतौ स्त्रीणां पीनौ वृत्तौ शुभप्रदौ ।
 रोमशौ पुरुषौ निम्नौ निर्मासौ याऽशुभप्रदौ ॥ ६१ ॥
 स्त्रीणां भुवं समं पृष्ठं वर्तुलं य सुगन्धिभत् ।
 सुस्निग्धं य मनोहारि सुभसौभाग्यसूयकम् ॥ ६२ ॥
 वर्तुलः पाटलः स्निग्धारेभाभूषितमध्यभूः ।
 मनोहरोऽधरो यस्याः सा भवेद् राजवल्लभा ॥ ६३ ॥
 निर्मासः स्फुटितो लम्बो रुक्णो वा श्यामवर्णकः ।
 स्थूलोऽधरश्च नारीणां वैधव्यकलेशसूयकः ॥ ६४ ॥
 रक्तोत्पलनिभः स्निग्ध उत्तरोष्ठो भृगीदृशाम् ।

किञ्चिन्मध्यौन्नतोऽरोमा सुभसौभाग्यगो भवेत् ॥ ६५ ॥

स्निग्धागुग्धनिभाः स्त्रीणां द्वात्रिंशद्दशनाः शुभाः ।

अधस्तादुपरिष्ठाव्य सभाः स्तोत्रसमुन्नताः ॥ ६६ ॥

अधस्तादधिकाः पीताः श्यामा दीर्घा द्विपङ्क्तयः ।

विकटा विरलाश्चापि दशना न शुभाः स्मृताः ॥ ६७ ॥

शोणा मृद्धी शुभा जिह्वा स्त्रीणामतुलभोगदा ।

दुग्धदा मध्यसङ्घीर्णा पुरोभागोऽतिविस्तरा ॥ ६८ ॥

सितया मरणां तोये श्यामया कलउप्रिया ।

मांसलया धनेर्डीना लम्बयाऽलक्ष्यलक्षिणी ॥ ६९ ॥

प्रमादसञ्चिता नारी जिह्वया च विशालया ।

सुस्निग्धं पाटलं स्त्रीणां कोमलं तालुशोभनम् ॥ ७० ॥

श्वेते तालुनि वैधव्यं पीते प्रव्रजिता भवेत् ।

कृष्णे सन्ततिडीना स्याद्भूक्षे भूरिङ्कुटुम्बिनी ॥ ७१ ॥

अलक्षितरदं स्त्रीणां किञ्चित्कुल्लकपोलकम् ।

स्मितं शुभप्रदं ज्ञेयमन्यथा त्वशुभप्रदम् ॥ ७२ ॥

समवृत्तपुटा नासा लघुच्छिद्रा शुभप्रदा ।

स्थूलाग्रा मध्यनिम्ना वा न प्रशस्ता मृगीदृशाम् ॥ ७३ ॥

रक्ताग्राऽकुञ्चिताग्रा वा नासा वैधव्यकारिणी ।

दासी सा चिपिटा यस्या इस्वा दीर्घा कलिप्रिया ॥ ७४ ॥

शुभे विलोचने स्त्रीणां रक्तान्ते कृष्णतारके ।

गोक्षीरवर्णो विशदं सुस्निग्धे कृष्णपक्षिणी ॥ ७५ ॥

उन्नताक्षी न दीर्घायुर्वृत्ताक्षी कुलटा भवेत् ।

रमणी मधुपिङ्गाक्षी सुभसौभाग्यभागिनी ॥ ७६ ॥

पुंश्चली वामकाणाक्षी वन्ध्या दक्षिणकाण्डिका ।

पारावताक्षी दुःशीला गजाक्षी नैव शोभना ॥ ७७ ॥

मृदुभिः पक्ष्मभिः कृष्णैर्धनैः सूक्ष्मैः सुभाग्ययुक् ।

विरलैः कपिलैः स्थूलैर्भागिनी दुग्धभागिनी ॥ ७८ ॥

वर्तुलौ कार्मुकाकारौ स्निग्धे कृष्णे असंछते ।
 सुभ्रुवौ मृदुरोमाणौ सुभ्रुवां सुभ्रुकीर्तिदौ ॥ ७८ ॥
 कर्णौ दीर्घौ शुभावर्तौ सुतसौभाग्यदायकौ ।
 शङ्खलीरुडितौ निन्द्यौ शिरालौ कुटिलौ कृशौ ॥ ८० ॥
 शिराविरुडितो भालः निर्लोभादर्धशशिप्रभः ।
 अनिम्नस्त्र्यङ्गुलस्त्रोणं सुतसौभाग्यसौष्यदः ॥ ८१ ॥
 स्पष्टस्वस्तिकचिह्नश्च भालो राज्यप्रदः स्त्रियाः ।
 प्रलम्भो रोमशश्चैव प्रांशुश्च दुःखदः स्मृतः ॥ ८२ ॥
 उन्नतो गजकुम्भाम्बो वृत्तो मूर्धा शुभः स्त्रियाः ।
 स्थूलो गीर्घोऽथवा वक्रो दुःखदौर्भाग्यसूचकः ॥ ८३ ॥
 कुन्तलाः कोमलाः कृष्णाः सूक्ष्मा दीर्घश्च शोभना ।
 पिङ्गलाः पुरुषा रक्षा विरला लघवोऽशुभाः ॥ ८४ ॥
 पिङ्गला गौरवर्णाया श्यामायाः श्यामलाः शुभाः ।
 नारीलक्षणात्तश्चैवं नराणामपि चिन्तयेत् ॥ ८५ ॥

अथ तिलादिलांछनकृलाध्यायः ॥ ८२ ॥

अथाऽड्डं देडजातानां लांछनानां कृलं भ्रुवे ।
 आवर्तानां तिलानां य मशकानां विशेषतः ॥ १ ॥
 अङ्गनानां य वामांगे दक्षिणाङ्गे नृणां शुभम् ।
 रक्ताभं तिलकाभं वा लोभ्रं यङ्कमथापि वा ॥ २ ॥
 तिलादिलांछनं स्त्रीणां लृष्टि सौभाग्यसूचकम् ।
 यस्या दक्षिणवक्षोजे रक्ते तिलकलांछने ॥ ३ ॥
 सा सन्ततिततिं सूते सुभसौभाग्यसंयुताम् ।
 रक्ताभं तिलकं यस्याः स्त्रिया वामे स्तने भवेत् ॥ ४ ॥
 ऐक्ये एव सुतस्तस्या भवतीत विदो विदुः ।
 पुत्रीपुत्रयुता ज्ञेया तिलके दक्षिणे स्तने ॥ ५ ॥
 भ्रुवोर्मध्ये ललाटे वा लांछनं राजसूचकम् ।
 कपोले मशको रक्तो नित्यं मिष्टान्नदायकम् ॥ ६ ॥

भगस्य दक्षिणे भागे लांछनं यद्वि योषितः ।
 सा हि पृथ्वीपतेः पत्नी सूते वा भूपतिं सुतम् ॥ ७ ॥
 नासात्रे लाञ्छने रक्तं राजपत्न्याः प्रजायते ।
 कृष्णवर्णा तु यस्याः सा पुंश्चलि विधवाऽथ वा ॥ ८ ॥
 नाभेरधो नृणां स्त्रीणां लाञ्छनं य शुभप्रदम् ।
 कर्णे गाएउ करे वाऽपि कएठे वाऽप्यथ लाञ्छनम् ॥ ९ ॥
 प्राग्गर्भे पुत्रं ज्ञेयं सुभसौभाग्यं तथा ।
 तिलादि लाञ्छनं विप्र गुल्फुगेशे य दुःखदम् ॥ १० ॥
 त्रिशूलाकृति चिह्नं य ललाटे यद्वि जायते ।
 नारी राजप्रिया ज्ञेया भूपतिश्च नरो भवेत् ॥ ११ ॥
 लोम्नां प्रदक्षिणावर्तो हृदि नाभौ करे श्रुतौ ।
 दक्षपृष्ठे शुभो वस्तौ वामावर्तोऽशुभप्रदः ॥ १२ ॥
 कट्यां गुल्फेऽथवाऽवर्तो स्त्रीणां दौर्भाग्यसूचकः ।
 उदरे हन्ति भर्तारं मध्यपृष्ठे य पुंश्चली ॥ १३ ॥
 कएठे ललाटे सीमन्ते मध्यभागे य मूर्धनि ।
 आवर्तो न शुभः स्त्रीणां पुसां वाऽपि द्विजोत्तम ॥ १४ ॥
 सुलक्षणा सुचरिता अपि मन्दायुषं पतिम् ।
 दीर्घायुषं प्रकुर्वन्ति प्रमदाश्च मुदास्पदम् ॥ १५ ॥

अथ पूर्वजन्मशापदोतनाध्यायः ॥ ८३ ॥

मडर्षे भवता प्रोक्तं क्वलं स्त्रीणां नृणां पृथक् ।
 अधुना श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वेदविदांवर ॥ १ ॥
 अपुत्रस्य गतिर्नास्ति शास्त्रेषु श्रूयते मुने ।
 अपुत्रः केन पापेन भवतीति वद प्रभो ॥ २ ॥
 जन्मलग्नाथ्य तज्ज्ञानं कथं दैवविदां भवेत् ।
 अपुत्रस्य सुतप्राप्तेरुपायं कृपयोऽथ्यताम् ॥ ३ ॥
 साधु पृष्टं त्वया विप्र कथ्यते हि तथा मया ।

यथोमया ङि पृष्टेन शिवेन कथितं पुरा ॥ ४ ॥
 केन योगेन पापेन ज्ञायतेऽपत्यनाशनम् ।
 तेषां य रक्षार्णोपायं कृपया नाथ मे वद ॥ ५ ॥
 साधु पृष्टं त्वया देवि कथयामि तवाऽधुना ।
 सन्तानढानियोगांश्च तद्रक्षोपायसंयुतान् ॥ ६ ॥
 गुरुलज्जेश दारेशपुत्रस्थानाधिपेषु य ।
 सर्वेषु बलढीनेषु वक्तव्या त्वनपत्यता ॥ ७ ॥
 रव्यारराडुशनयः सभलाः पुत्रभावगाः ।
 तदाऽनपत्यता येत् स्युरभलाः पुत्रकारकाः ॥ ८ ॥
 पुत्रस्थानगते राडौ कुजेन य निरीक्षिते ।
 कुजक्षेत्रगते वाऽपि सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ ९ ॥
 पुत्रशे राडुसंयुक्ते पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
 यन्द्रेण संयुते दृष्टे सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १० ॥
 कारके राडुसंयुक्ते पुत्रेशे बलवर्जिते ।
 लज्जेशे कुजसंयुक्ते सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ ११ ॥
 कारके भौमसंयुक्ते लज्जे य राडुसंयुते ।
 पुत्रस्थानाधिपे द्युस्थे सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १२ ॥
 भौमांशे भौमसंयुक्ते पुत्रेशे सोमनन्दने ।
 राडुमान्दियुते लज्जे सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १३ ॥
 पुत्रभावे कुजक्षेत्रे पुत्रेशे राडुसंयुते ।
 सौम्यदृष्टे युते वाऽपि सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १४ ॥
 पुत्रस्था भानुमन्दाराः स्वभानुः शशिजोऽङ्गिराः ।
 निर्बलौ पुत्रलज्जेशौ सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १५ ॥
 लज्जेशे राडुसंयुक्ते पुत्रेशे भोमसंयुते ।
 कारके राडुयुक्ते वा सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १६ ॥
 ऋडयोगवशेनैवं नृणां ज्ञात्वाऽनपत्यता ।
 तद्दोषपरिहारार्थं नागपूजां समाहमेत् ॥ १७ ॥

स्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिष्ठां कारयेत् सुधीः ।
 नागमूर्ति सुवर्णेन कृत्वा पूजां समाचरेत् ॥ १८ ॥
 गोभूतिलडिरण्यादि दद्याद् वित्तानुसारतः ।
 अथैवं कृते तु नागेन्द्रप्रसादात् वर्धते कुलम् ॥ १९ ॥
 पुत्रस्थानं गते भानौ नीये मन्दांशकस्थिते ।
 पार्श्वयोः कूरसम्बन्धे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २० ॥
 पुत्रस्थानाधिपे भानौ त्रिकोणो पापसंयुते ।
 कूरान्तरे पापदृष्टे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २१ ॥
 भानुराशिस्थिते ञ्जवे पुत्रेशे भानुसंयुते ।
 पुत्रे लग्नौ य पापाढ्ये पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २२ ॥
 लग्नौशे दुर्बले पुत्रे पुत्रेशे भानुसंयुते ।
 पुत्रे लग्नौ पापयुते पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २३ ॥
 पितृस्थानाधिपे पुत्रे पुत्रेशे वापि कर्मगे ।
 पुत्रे लग्नौ य पापाढ्ये पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २४ ॥
 पितृस्थानाधिपे भौमः पुत्रेशेन समन्वितः ।
 लग्नौ पुत्रे पितृस्थाने पापे सन्ततिनाशनम् ॥ २५ ॥
 पितृस्थानाधिपे दृःस्थे कारके पापराशिगे ।
 सपापौ पुत्रलग्नौशौ पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २६ ॥
 लग्नपञ्चमभावस्था भानुभौमशनैश्चराः ।
 रन्ध्रे रिष्ये राहुञ्जवौ पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २७ ॥
 लग्नान्दशमगे भानौ पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
 पुत्रेशे राहुसंयुक्ते लग्नौ पापे सुतक्षयः ॥ २८ ॥
 व्ययेशे लग्नभावस्थे रन्ध्रेशे पुत्रराशिगे ।
 पितृस्थानाधिपे रन्ध्रे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २९ ॥
 रोगेशे पुत्रभावस्थे पितृस्थानाधिपे रिषौ ।
 कारके राहुसंयुक्ते पितृशापात् सुतक्षयः ॥ ३० ॥
 तद्दोषपरिहारार्थं गयाश्राद्धं च कारयेत् ।
 ब्राह्मणान् भोजयेदत्र अयुतं वा सलस्रकम् ॥ ३१ ॥

अथवा कन्यकादानं गोदानं च समाचरेत् ।
 अथैवं कृते पितुः शापान्मुच्यते नाऽत्र संशयः ॥ ३२ ॥
 वर्धते च कुलं तस्य पुत्रपौत्रदिभिः सदा ।
 ग्रहयोगवशादेवं कुलं भूयात् विचक्षणैः ॥ ३३ ॥
 पुत्रस्थानाधिपे चन्द्रे नीचे वा पापमध्यगे ।
 छिद्युक्ते पञ्चमे पापे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३४ ॥
 लाभे मन्दसमायुक्ते मातृस्थाने शुभेतरौ ।
 नीचे पञ्चमगे चन्द्रे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३५ ॥
 पुत्रस्थानाधिपे दृग्स्थे लग्नेशे नीचराशिगे ।
 चन्द्रे च पापसंयुक्ते मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३६ ॥
 पुत्रेशेऽष्टारिष्वेस्थे चन्द्रे पापांशसंगते ।
 लग्नौ पुत्रे च पापाढ्ये मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३७ ॥
 पुत्रस्थानाधिपे चन्द्रे मन्दराह्वारसंयुते ।
 भाग्ये वा पुत्रभावे वा मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३८ ॥
 मातृस्थानाधिपे भौमे शनिराहुसमन्विते ।
 चन्द्रभानुयुते पुत्रे लग्नौ वा सन्ततिक्षयः ॥ ३९ ॥
 लग्नात्मजेशौ शत्रुस्थौ रन्ध्रे मात्रधिपः स्थितः ।
 पितृनाशाधिपौ लग्नौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४० ॥
 षष्ठाष्टमेशौ लग्नस्थौ व्यये मात्रधिपः सुते ।
 चन्द्रशुक्रौ पापयुक्तौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४१ ॥
 पापमध्यगते लग्नौ क्षीणे चन्द्रे च समम ।
 मातृपुत्रे राहुमन्दौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४२ ॥
 नाशस्थानाधिपे पुत्रे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
 चन्द्रमातृपतौ दृग्स्थे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४३ ॥
 चन्द्रक्षेत्रे यदा लग्नौ कुजराहुसमन्विते ।
 चन्द्रमन्दौ पुत्रसंस्थौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४४ ॥
 लग्नौ पुत्रे मृतौ रिष्वे कुजो राहु रविः शनिः ।

मातृलज्जाधिपौ दुःस्थौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४५ ॥

नाशस्थानं गते ञ्जवे कुजराडुसमन्विते ।

पुत्रस्थानौ मन्थन्द्रौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४६ ॥

अेवं योगं बुधैदृष्ट्वा विज्ञेया त्वनपत्यता ।

ततः सन्तानरक्षार्थं कर्तव्या शान्तिरुत्तमा ॥ ४७ ॥

सेतुस्नानं प्रकर्तव्यं गायत्रीलक्षसंख्यका ।

रौध्यमात्रं पयः पीत्वा त्रलदानं प्रयत्नतः ॥ ४८ ॥

ब्राह्मराणान् भोजयेत्तद्गृहश्चत्यस्य प्रदक्षिणम् ।

कर्तव्यं भक्तियुक्तेन याद्योत्तरसलस्रकम् ॥ ४९ ॥

अेवं कृते मलदेवि शापान्मोक्षो भविष्यति ।

सुपुत्रं लभते पश्चात् कुलवृद्धिश्च जायते ॥ ५० ॥

अथो योगान् प्रवक्ष्यामि भ्रातृशापसमुद्भवान् ।

यजृज्ञात्वाऽपत्यरक्षार्थं यत्नं कुर्याद् विवक्षणाः ॥ ५१ ॥

भ्रातृस्थानाधिपे पुत्रे कुजराडुसमन्विते ।

पुत्रलज्जेश्चरौ रन्ध्रे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५२ ॥

लज्जे सुते कुजे मन्थे भ्रातृपे भाग्यराशिगे ।

कारके नाशभावस्थे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५३ ॥

भ्रातृस्थाने गुरुर्नाथे मन्थः पञ्चमगते यदिति ।

नाशस्थाने तु यन्द्रारौ भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५४ ॥

तनुस्थानाधिपे रिष्ये भौमः पञ्चमगो यदिति ।

रन्ध्रे सपापपुत्रेशे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५५ ॥

पापमध्यगते लज्जे पापमध्ये सुतेऽपि य ।

लज्जेशपुत्रपौ दुःस्थौ भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५६ ॥

कर्मेशे भ्रातृभावस्थे पापयुक्ते तथा शुभे ।

पुत्रगे कुजसंयुक्ते भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५७ ॥

पुत्रस्थाने बुधक्षेत्रे शमिराडुसमन्विते ।

रिष्ये विदारौ विज्ञेयो भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५८ ॥

लरुशे आतृडरररुथे आतृरुथरनरधरडे सुते ।
लरुआतृसुते डरडे आतृशरडरतृ सुतकुषडः ॥ ॢॢ ॥
आतृरीशे डृतुडरररुथे डुतुररुथे कररुके तथर ।
ररुडुडररुथेते दृष्टे आतृशरडरतृ सुतकुषडः ॥ ॢॢ ॥
नरशरुथरनरधरडे डुतुरे आतृनरथेन संडुते ।
रुडुने आरररुडुसंडुते आतृशरडरतृ सुतकुषडः ॥ ॢ१ ॥
आतृशरडरडरडुडुकरुथं वंशरुथं शुरररुणं उरेः ।
डरनुडुरररुणं डरेतृ डशररुतृ कररुवेरुथरं वरुषुशुसनुनरधुी ॥ ॢ२ ॥
अशुतुथरुथरडनं कुररुदं दशधेनशु डरडयेतृ ।
डतृीउरुतेन डुतुरेडुडुडुडुडु डधरतृ कुलरनुवतरडु ॥ ॢ३ ॥
अेवं डः कुरुते डकुतुडर धरुडडतुडर सडनुवतरः ।
डुवं तसुड डवेतृ डुतुरः कुलवृदुधरुशु डरडते ॥ ॢॣ ॥
डुतुररुथरने डुधे शुडे कुशररुडुसडनुवतरे ।
लरु डरुडे सुतडररुवुी शेडुी डरतुलशरडतः ॥ ॢॢ ॥
लरुडुडुतुरेशुडुी डुतुरे डुधडुीडररुडुसंडुतुी ।
शेडुं डरतुलशरडतुवरशुशुनसुड सनुतरतुडुडुडुडुः ॥ ॢॢ ॥
लुडे डुतुररधरडे लरुडे सडडे डरनुनरुडेन ।
लरुडुशे डुधसंडुते तसुडरडर सनुतरतुडुडुडुडुः ॥ ॢॣ ॥
शुतरतुडुडुडुडुडुडु लरुडे वुडुडुशेन सडनुवतरे ।
शशरुसुीडुडुडुडु डुतुरे वरुशेडुडुडुः सनुतरतुडुडुडुडुः ॥ ॢॢ ॥
तदुीषडररुडुडुडुडु वरुषुशुशुथरडरडरडरडुडुडु ।
वरुडुीकुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ॢॢ ॥
डुतुरवृदुधरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
ठतर डुगवशररुडेवं शरनुतरं कुररुदं वरुडुडुडुडुडुडुः ॥ ॣॢ ॥
डलगवुडु डुी डरनुथुी आरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
तदुीषरुडु आरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ॣ१ ॥
गुरुकुषेते डधर ररुडुः डुतुरे शुवररडुडुडुडुडु ।
धरुडु ॥ ॣ२ ॥

धर्मेशे पुत्रभावस्थे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
 ज्वारराडुभिर्युक्ते भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७३ ॥
 धर्मभावाधिपे नीये व्ययेशे पुत्रभावगे ।
 राडुयुतेक्षिते वापि भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७४ ॥
 ज्वे नीयगते राडी लगे वा पुत्रराशिगे ।
 पुत्रस्थानाधिपे दुःस्थे भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७५ ॥
 पुत्रभावाधिपे ज्वे रन्ने पापसमन्विते ।
 पुत्रेशे सार्क्यन्द्रे वा भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७६ ॥
 मन्दंशे मन्दसंयुक्ते ज्वे भौमसमन्विते ।
 पुत्रेशे व्ययराशिस्थे भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७७ ॥
 लगे गुरुयुते मन्दे भाग्ये राडुसमन्विते ।
 व्यय वा गुरुसंयुक्ते भ्रमशापात् सुतक्षयः ॥ ७८ ॥
 तस्य दोषस्य शान्त्यर्थं कुर्यान्नद्रायाणं नरः ।
 भ्रमकृष्ण्यं कृत्वा धनुं दधात् सदक्षिणाम् ॥ ७९ ॥
 पञ्चरत्नानि देयानि सुवर्णसङ्घितानि य ।
 भ्राजमानान् भोजयेत् पश्चाद्यथाशक्ति द्विजोत्तम ॥ ८० ॥
 अेवं कृते तु सत्पुत्रं लभते नाऽत्र संशयः ।
 मुक्तशापो विशुद्धात्मा स नरः सुभमेधते ॥ ८१ ॥
 दारेशे पुत्रभावस्थे दारेशस्थांशपे शनौ ।
 पुत्रेशे नाशराशिस्थे पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८२ ॥
 नाशसंस्थे कलत्रेशे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
 कारके पापसंयुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८३ ॥
 पुत्रस्थानगते शुके कामपे रन्ममाश्रिते ।
 कारके पापसंयुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८४ ॥
 कुटुम्बे पापसंयुक्ते कामपे नाशराशिगे ।
 पुत्रे पापत्रैर्युक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८५ ॥
 भाग्यस्थानगते शुके दारेशे नाशराशिगे ।

लग्नो स्वर्भानुना युक्ते पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
 गुरौ च नाशराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०० ॥
 लग्नो राडौ सशुक्लेषु चन्द्रे मन्दयुते तथा ।
 लग्नो मृत्युराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०१ ॥
 पुत्रस्थानाधिपे नीचे कारके नीयराशिगे ।
 नीयस्थग्रहदृष्टे च प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०२ ॥
 लग्नो मन्दे सुते राडौ रन्ध्रे भानुसमन्विते ।
 व्यये भौमेन संयुक्ते प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०३ ॥
 कामस्थानाधिपे दुःस्थे पुत्रे चन्द्रसमन्विते ।
 मन्दमान्द्ययुते लग्नो प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०४ ॥
 वधस्थानाधिपे पुत्रे शनिशुक्लसमन्विते ।
 कारके नाशराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०५ ॥
 अस्य द्यौषस्य शान्त्यर्थं गयाश्राद्धं समाचरेत् ।
 कुर्याद्ब्रह्मिषेऽप्य् अहमूर्तिं प्रदापयेत् ॥ १०६ ॥
 धेनुं रजतपात्रं च तथा नीलमणिं द्विज ।
 ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् तेभ्यश्च दक्षिणां दृशेत् ॥ १०७ ॥
 अथैवं कृते मनुष्यस्य शापमोक्षा प्रजायते ।
 पुत्रोत्पत्तिर्भवेत्तस्य कुलवृद्धिश्च जायते ॥ १०८ ॥
 तथा ज्ञशुक्ले द्यौषे पुत्रासिः शम्भुपूजनात् ।
 ऋषयन्द्रुते विप्र मन्त्रयन्त्रौषधादितः ॥ १०९ ॥
 राडुजे कन्यकादानात् सूर्यजे हरिकीर्तनात् ।
 गोदानात् केतुजे द्यौषे रुद्रजापात् कुजाडर्किजे ॥ ११० ॥
 सर्वद्यौषविनाशाय शुभसन्तानलब्धये ।
 हरिवंशकथा भक्त्या श्रोतव्या विधिना द्विज ॥ १११ ॥

अथ ग्रहशान्त्यध्यायः ॥ ८४ ॥

ग्रहाणां द्यौषशान्त्यर्थं तेषां पूजाविधिं वद ।
 मानवानां हितार्थाय संक्षेपात् कृपया मुने ॥ १ ॥

अडा सूर्याद्यः पूर्व मया प्रोक्ता द्विजोत्तम ।
 जगत्यां सर्वजन्तूनां तदधीनं सुभाऽसुभम् ॥ २ ॥
 तस्मात् सुशान्तिकामो वा श्रीकामो वा सुचेतसा ।
 वृष्टायायुः पुष्टिकामो वा तेषां यज्ञं समाचरेत् ॥ ३ ॥
 ताभ्राय्य स्फुटिकाद्रक्तयन्तनात् स्वर्णकाटुभौ ।
 रजताद्यसः सीसात् कांस्यात् कार्याः कामद् अडाः ॥ ४ ॥
 पूर्वोक्तैः स्वस्ववर्णैर्वा पटे लेभ्या द्विजोत्तमैः ।
 स्वस्वोक्तदिविभागेषु गन्धाद्यैर्मण्डनेषु वा ॥ ५ ॥
 पद्मासनः पद्मलस्तः पद्मपत्रसमद्युतिः ।
 सभाश्वरथसंस्थश्च द्विभुजश्च दिवाकरः ॥ ६ ॥
 श्वेतः श्वेताम्बरो देवो दशाश्वः श्वेतभूषणः ।
 गदाडस्तो द्विबाहुश्च विधातव्यो विधुर्द्विज ॥ ७ ॥
 रक्तमाल्याम्बरधरो शक्तिशूलगदाधरः ।
 वरदस्तु यतुर्बाहुर्मङ्गलो मेषवाहनः ॥ ८ ॥
 पीतमाल्याम्बरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ।
 भङ्गयर्मगदापाणिः सिंहरथो वरदो भुधः ॥ ९ ॥
 गुरुशुक्रौ कृमात् पीतश्वेतवर्णौ यतुर्भुजौ ।
 दण्डिनौ वरदौ कार्यौ साक्षसूत्रकमण्डलू ॥ १० ॥
 छन्दनीलद्युतिः शूली वरदो गुग्गुवाहनः ।
 वाणवाणसनधरो विज्ञेयोऽर्कसुतो द्विज ॥ ११ ॥
 करालवदनः भङ्गयर्मशूली वरप्रदः ।
 सिंहरथो नीलवर्णश्च राडुरेवं प्रकल्पते ॥ १२ ॥
 धूम्रा द्विबाहुवः सर्वे गदिनो विकृताननाः ।
 गुग्गुसनान् नित्यं केतवः स्युर्वरप्रदा ॥ १३ ॥
 सर्वे किरीटिनः कार्या अडा लोकहितप्रदाः ।
 स्वांगुलेनोच्छ्रिता विज्ञैः शतमष्टोत्तरं सदा ॥ १४ ॥
 यथावर्णं प्रदेयानि सुदृष्याणि वसनानि च ।

अथ कृषयत्तुर्दशीजन्म शान्त्यध्यायः ॥ ८७ ॥

कृषयपक्षयत्तुर्दश्याः षड्भागेषु कृत्वं कृमात् ।
 जन्म येत् प्रथमे भागे तदा ज्ञेयं शुभं द्विज ॥ १ ॥
 द्वितीये पितरं उन्ति मातरं च तृतीयके ।
 यतुर्थे मातुलं चैव पञ्चमे वंशनाशनम् ॥ २ ॥
 षष्ठे तु धननाशः स्यादात्मनो नाश एव वा ।
 तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिं कुर्याद् प्रयत्नतः ॥ ३ ॥
 शिवस्य प्रतिमां कुर्यात् सौवर्णां कर्षसम्मिताम् ।
 तदधर्धमितां वाऽपि यथावित्तं मनोहराम् ॥ ४ ॥
 भालयन्द्रकिरीटाञ्च श्वेतमाल्याम्बरान्विताम् ।
 त्रिनेत्रां च वृषासीनां वराभयकरामथ ॥ ५ ॥
 त्रयम्भकं येति मन्त्रेण पूजां कुर्यादतन्द्रितः ।
 आवाह्य वारुणैर्मन्त्रैराचार्यो मन्त्रतत्त्ववित् ॥ ६ ॥
 षष्ठं मे वरुणे त्येवं तत्त्वा यामी तृया पुनः ।
 त्वन्न अग्ने इत्यनया सत्त्वं नो इत्यृयापि च ॥ ७ ॥
 आग्नेयं कुम्भमारभ्य पूजयेद् भक्तिः कृमात् ।
 आ नोभद्रेति सूक्तं च भद्रा अग्नेश्च सूक्तकम् ॥ ८ ॥
 जम्वा पुरुषसूक्तं च कन्दुद्रेति तथा जपेत् ।
 शङ्करस्याऽभिषेकं च अडपूजां च कारयेत् ॥ ९ ॥
 समिदाज्ययत्तुश्चैव तिलमाषांश्च सर्पपान् ।
 अश्वस्थल्पक्षपालासप्पादिराः समिधः शुभाः ॥ १० ॥
 अष्टोत्तरशतं वह्नौ जुहुयाद् विधिपूर्वकम् ।
 अष्टविंशतिसंख्या वा षोडशं कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥ ११ ॥
 मन्त्रेण त्र्यम्भकेनाथ तिलान् व्याहृतिभिस्तथा ।
 अडडोमं च विधिवत् कुर्याद् क्षेमं ततो भवेत् ॥ १२ ॥
 अभिषेकं च जातस्य तत्पित्रोश्चापि मन्त्रवित् ।

कुर्यात् ततो यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेत् सुधीः ॥ १३ ॥

अथ भर्दावमदुर्योगशान्त्यध्यायः ॥ ८८ ॥

अथाऽऽ संभ्रवक्ष्यामि भद्रायामवमे तथा ।
 व्यातूपातादिदुर्योगे यमघण्टादिडे य यत् ॥ १ ॥
 जन्माशुभकृलं प्रोक्तं तस्य शान्तिविधिं द्विज ।
 प्राप्ते प्रसूतिदुर्योगे शान्तिं कुर्याद् विचक्षणः ॥ २ ॥
 दैवज्ञैर्दशिते वाऽपि सुलग्ने सुदिने गृही ।
 पूजनं देवतानां य ग्रहाणां यजनं तथा ॥ ३ ॥
 शङ्करस्याऽभिषेकं य घृतदीपं शिवालये ।
 आयुर्वृद्धिकरं कुर्यादश्वत्थस्य प्रदक्षिणाम् ॥ ४ ॥
 उवनं विष्णुमन्त्रेण स/तमष्टोत्तरं सुधीः ।
 ब्राह्मणान् भोजयेत् शक्त्या ततः कल्याणमाप्नुयात् ॥ ५ ॥

अथैक नक्षत्र जातशान्त्यध्यायः ॥ ८९ ॥

अथ यथैकनक्षत्रे भ्रात्रोर्वा पितृपुत्रयोः ।
 प्रसूतिश्च तयोर्भृतुरथैवकस्य निश्चयः ॥ १ ॥
 तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि गर्गादिमुनिभाषितम् ।
 सुदिने शुभनक्षत्रे यन्द्रताराजलान्विते ॥ २ ॥
 रिक्तावविष्टिविवर्ज्ये य समय शान्तिमाचरेत् ।
 शनेरीशानदिग्भागे नक्षत्रप्रतिमां शुभाम् ॥ ३ ॥
 तत्रक्षत्रोक्तमन्त्रेण पूजयेत् कलशोपरि ।
 रक्तवस्त्रेण संछाद्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ ४ ॥
 स्वस्वशाभोक्तमार्गेण कुर्यादग्निमुषं तथा ।
 पुनस्तनैव मन्त्रेण हुनदष्टोत्तरं शतम् ॥ ५ ॥
 प्रत्येकं समिदन्नाज्यैः प्रायश्चित्तान्तमेव छि ।
 अभिषेकं ततः कुर्यादाचार्यश्च द्वयोरपि ॥ ६ ॥

ऋत्विग्ब्यो दक्षिणां दद्याद्यायायि विशेषतः ।
 ब्राह्मणान् भोजयेद् भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ७ ॥

अथ संकान्तिजन्मशान्त्यध्यायः ॥ ८० ॥

घोराध्वाक्षीमडोदर्यो मन्दा मन्दाडिनी तथा ।
 मिश्रा य राक्षसी सूर्यसंकान्तिः सूर्यवासरात् ॥ १ ॥
 संकान्तौ य नरो जातो भवेद् दारिद्र्यं दुःखमाङ् ।
 शान्त्या सुप्पमवाप्नोति ततः शान्तिविधिं ब्रुवे ॥ २ ॥
 नवग्रहमभं कुर्यात् तस्य दीर्घोपशान्तये ।
 गृहस्य पूर्वदिग्भागे गोमयेनोपविष्य य ॥ ३ ॥
 स्वलंकृतप्रदेशे तु श्रीडिराशिं प्रकल्पयेत् ।
 पञ्चद्रोणमितं धान्यैस्तदर्थं तद्गुलैस्तथा ॥ ४ ॥
 तदर्थं य तिलैः कुर्याद्राशिं य द्विजसत्तम ।
 पृथक् त्रितयराशौ तु लिप्तेष्टदलं बुधैः ॥ ५ ॥
 पुण्यालं वाचयित्वा तु आचार्यं वृणुयात् पुरा ।
 धर्मज्ञं मन्त्रतत्त्वज्ञं शान्तिकर्मणि कोविदम् ॥ ६ ॥
 राशिषु स्थापयेत् कुम्भान्नणान् सुमनोहरान् ।
 तीर्थोदकेन सम्पूर्य समृद्धौषधपल्लवम् ॥ ७ ॥
 पञ्चगव्यं क्षिपेत्तत्र वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ।
 कुम्भोपरि न्यसेत् पात्रं सूक्ष्मवस्त्रेण वेष्टितम् ॥ ८ ॥
 प्रतिमां स्थापयेत् तत्र साधिप्रत्यघिदैवताम् ।
 अधिदैवं भवेत् सूर्यश्चन्द्रः प्रत्यघिदैवतम् ॥ ९ ॥
 यन्द्रादित्याङ्गती पार्श्वे मध्ये संकान्तिमर्थयेत् ।
 प्रतिमां पूजने पूर्वं वस्त्रयुगं निवेदयेत् ॥ १० ॥
 ततो व्याहृतिपूर्ववण तत्तन्मन्त्रेण पूजयेत् ।
 त्रैयम्बकेण मन्त्रेण प्रधानप्रतिमां पूजयेत् ॥ ११ ॥
 उत्सूर्यं षति मन्त्रेण सूर्यपूजां समाचरेत् ।
 आध्यायस्वेति मन्त्रेण यन्द्रपूजां समाचरेत् ॥ १२ ॥

उपचारैः षोडशभिर्द्युद्वा पञ्चोपचारैः ।

मृत्युञ्जयन मन्त्रेण प्रधानप्रतिमां स्युशन् ॥ १३ ॥

अष्टोत्तरसहस्रं याऽप्यष्टोत्तरशतं जपेत् ।

अथाऽष्टाविंशतिं वापि जपेन्मन्त्रं स्वशक्तितः ॥ १४ ॥

कुम्भेभ्यः पश्चिमे देशे स्थण्डिलेऽग्निं प्रकल्पयेत् ।

स्वगृह्योक्तविधानेन कारयेत् संस्कृतानलम् ॥ १५ ॥

त्रयम्बकेन मन्त्रेण समिदाजययज्ञं हुनेत् ।

अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं यथा ॥ १६ ॥

अष्टविंशतिमेवापि कुर्याद् ढोमं स्वशक्तितः ।

मृत्युञ्जयेन मन्त्रेण तिलढोमश्च कारयेत् ॥ १७ ॥

ततः स्व्यष्टकृतं हुत्वाभिषेकं च कारयेत् ।

ब्रह्मणान् भोजयेत् पश्चादेवं शान्तिमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥

Encoded and proofread by ajarve at fms30.cca.rockwell.com (Ahto Jarve)

——
bRihatpArAsharahorAshAstramh 81-90

pdf was typeset on November 22, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

